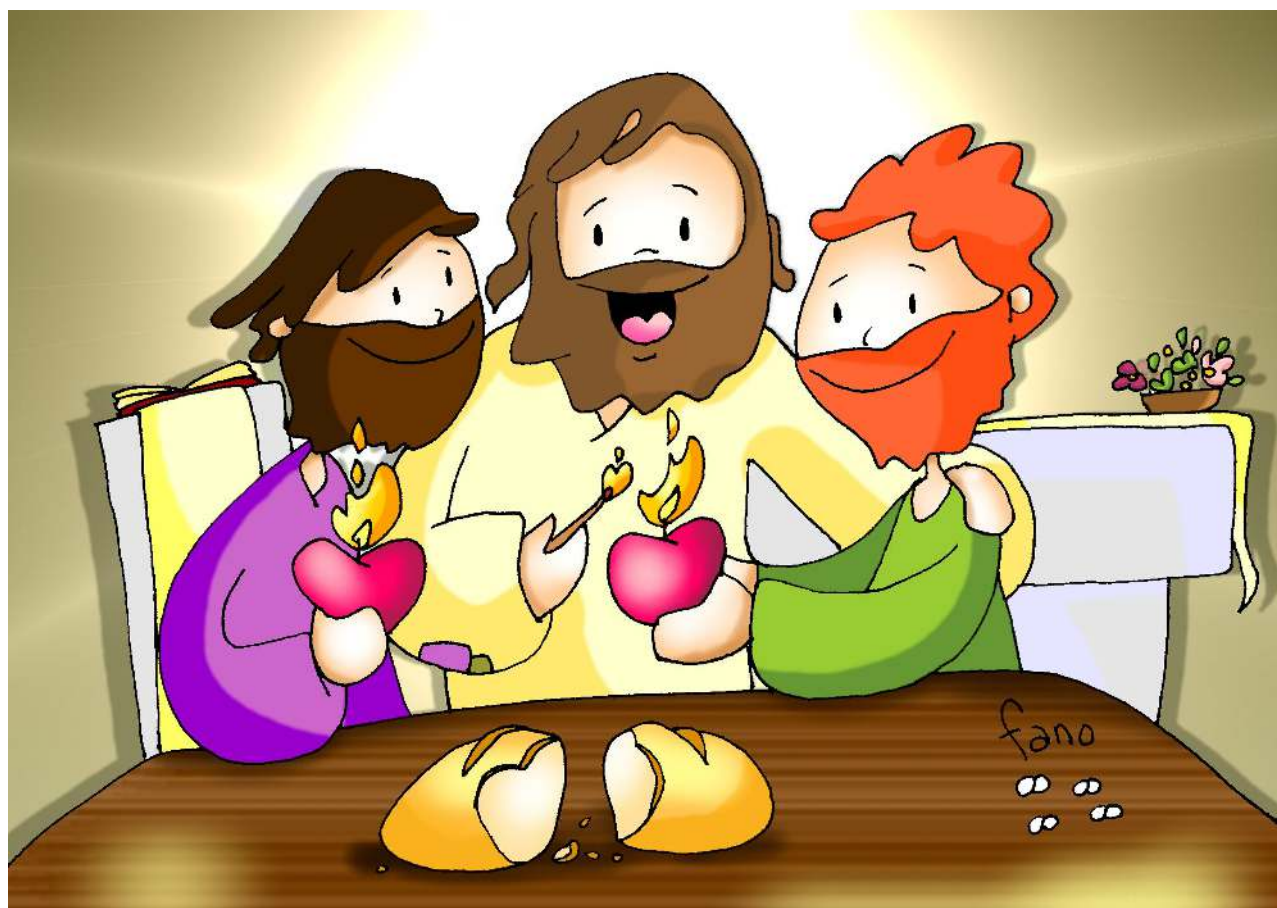

+ PASQUA 2020 (A) +

Recursos per preparar a casa l'Evangelí del diumenge

DIUMENGE 3er

Benvolgudes famílies,

Seguim enviant materials perquè pugueu preparar a casa vostra l'Evangelí del següent diumenge i, inspirat en ell, una oració senzilla i una proposta de *lectio divina*. Aquesta setmana s'afegeix una breu explicació dels relats de les aparicions del Ressuscitat que escoltarem durant aquest temps de Pasqua. Finalment, s'adjunten més dibuixos de Fano per pintar.

Juntament amb aquest document s'envia l'oratori en família i altres materials (en català) elaborats pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC).

Seguim units en Crist ressuscitat.

ÍNDIX

Evangelí	3
Pregària en família	4
<i>Lectio divina</i>	5
Els relats de les aparicions del Ressuscitat	11
El camí d'Emaús	12
El camí d'Emaús (solució)	13
Dibuixos per pintar	14

Evangelí del proper diumenge

Diumenge III Pasqua - A

Lc 24, 13-35

Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc:

¹³Aquell mateix diumenge dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, ¹⁴i conversaven entre ells comentant aquests incidents. ¹⁵Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, ¹⁶però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin.

¹⁷Ell els preguntà: «¿De què discutiu entre vosaltres tot caminant?».

Els s'aturaren amb un posat trist ¹⁸i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ¿ets l'únic que no saps el que hi ha passat?».

¹⁹Els preguntà: «¿Què?».

Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant Déu i el poble. ²⁰Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. ²¹Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Ara, de tot això ja fa tres dies. ²²És cert que unes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, ²³no hi han trobat el cos, i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu. ²⁴Alguns dels qui eren amb nosaltres han anat al sepulcre i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit, però a ell, no l'han vist pas».

²⁵Ell els digué: «Sí que us costa d'entendre! Quins cors tan indecisos a creure tot allò que havien anunciat els profetes! ²⁶¿No havia de patir tot això el Messies abans d'entrar en la seva glòria?».

²⁷Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escriptures que es referien a ell.

²⁸Mentrestant s'acostaven al poblet on es dirigien i ell va fer com si seguís més enllà. ²⁹Però ells el forçaren preguntant-lo: «Queda't amb nosaltres que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar».

Jesús entrà per quedar-se amb ells. ³⁰Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. ³¹En aquell moment se'ls obriren els ulls i el reconegueren, però ell desaparegué.

³²I es deien l'un a l'altre: «¿No és veritat que els nostres cors s'abusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures?».

³³Llavors mateix s'alçaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allà trobaren reunits els onze i tots els qui anaven amb ells, ³⁴que deien: «Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó».

³⁵Els també contaven el que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa.

Pregària en família

Diumenge III Pasqua - A

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

Monició

Avui Jesús, ajuda als deixebles d'Emaús a redescobrir la seva fe i el reconeixen en la fracció del pa.

Lectura de l'Evangelí

Es pot utilitzar el text de la pàgina 3 o directament la Bíblia (Lc 24, 13-35).

Pregària

Jesús, jo crec en Tu. Et demano que augmentis la meva fe. Així què tot el que faci sigui per estimar-te més.

Senyor meu i Déu meu, durant aquest dies no puc participar presencialment de l'Eucaristia. Ajuda'm augmentar cada dia més el desig de rebre't.

Senyor Jesús, ajuda'm a ser una persona sincera, buscant de dir sempre la veritat.

Que durant aquests dies que estem a casa lluitant contra aquest virus, sapiguem reconèixer la teva presència en cada membre de la nostra família.

PARENOSTRE

Pare nostre, que esteu en el cel:
sigui santificat vostre nom;
vingui a nosaltres el vostre Regne;
faci's la vostra voluntat, així a la terra
com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia, doneu-nos,
Senyor, el dia d'avui;
i perdoneu les nostres culpes, així com
nosaltres perdonem els nostres deutors;
i no permeteu que nosaltres caiguem a
la temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.
Amén.

REINA DEL CEL

Reina del cel, alegre-vos, al·leluia;
perquè aquell que meresquéreu portar,
al·leluia.

Ha ressuscitat tal com digué, al·leluia.

Pregueu Déu per nosaltres, al·leluia.

Alegreu-vos, Verge Maria, al·leluia.

Realment el Senyor ha ressuscitat,
al·leluia.

COMUNIÓ ESPIRITUAL

Jo voldria, Senyor, rebre-us amb aquella
puresa, humilitat i devoció amb què us
va rebre la vostra Santíssima Mare, amb
l'esperit i el fervor dels Sants.

Lectio divina – Lectura Orant de la Paraula DIUMENGE III DE PASQUA (CICLE A)

“QUEDA'T AMB NOSALTRES”

Aquesta Lectura Orant de la Paraula es pot fer individualment i, si és possible, en família

“Parla Senyor que el teu servent escolta” (1 Samuel 3, 10)

TEXT

Es pot utilitzar el text de la pàgina 3 o directament la Bíblia (Lc 24,13-35).

Aquest relat de l'aparició de Jesús Ressuscitat als deixebles d'Emmaús, narrada a l'Evangeli segons Sant Lluç és una extraordinària catequesi sobre la Missa. Podem caminar al costat de Jesús i els Deixebles d'Emmaús viatge, en quatre etapes: a) Lamentar la pèrdua; b) Discernir la Presència; c) Convidar el Desconegut; d) Entrar en comunió i partir en missió.

Cadascun d'aquests passos els tractarem en cadascuna de les parts d'aquesta Lectura Orant ajudats per la magnífica reflexió d'Henri J.M Nouwen en el seu llibre "Con el corazón en ascuas. Meditaciones sobre la vida eucarística" (Sal Terrae 1996).

LECTIO – QUÈ DIU EL TEXT

a) Lamentar la pèrdua

El primer de tot anem a posar-nos en situació:

- "**Dos dels deixebles**": Cal aclarir que Jesús tenia apòstols, deixebles i seguidors. De vegades tendim a simplificar tant que dóna la sensació que Jesús tot sol li seguissin els Dotze escollits per Ell. Però aquests Dotze Apòstols, que vivien en comunitat amb Jesús, van ser escollits d'entre un grup més gran de deixebles, d'entre els quals hi havia homes, dones, famílies amb nens. I, a més, hi havia la multitud de seguidors que s'acostaven a escoltar la predicació de Jesús, una multitud a la qual li donaven les tantes escoltant Jesús i alguna vegada va haver d'alimentar "a última hora".

- "**Anaven a un poble anomenat Emmaús**": Així doncs, anaven dos dels deixebles. No eren els apòstols, que eren a Jerusalem, sinó dos deixebles que tornaven al seu poble després de la crucifixió del seu Mestre, Jesús de Natzaret.

- "**Conversaven entre ells**": Dos deixebles que acaben de "perdre" al seu Mestre i, a més, d'una mort violenta, cruel i injusta, només poden anar parlant d'aquest trist esdeveniment en les seves vides. Si Jesús és el més important de les seves vides, la mort de Jesús serà transcendent, ocuparà tot el seu pensament i conversa.

Un cop ens hem situat i tenim la foto-fixa inicial, comencem a moure'ns amb ells, a caminar amb ells. Apropem-nos i a veure què passa:

- **"Conversaven i discutien"**: Ja se'ns havia dit fa tan sols un moment que anaven conversant. Per què ara ho repeteix? Doncs perquè ens vol oferir una ampliació important, que ha de quedar ressenyada. "Conversaven i discutien". Si la discussió fos el que anomenem diàleg, amb el "conversaven" hagués hagut més que suficient. Si se'ns s'amplia a el "discutien" és perquè en la conversa, en el diàleg, **no s'estaven posant d'acord**. Fins i tot se'ns diu que tenien un "posat trist", del què ja no confia i ha perdut l'esperança.

Quantes vegades nosaltres donem voltes i voltes a les coses des dels nostres interessos i egoïsmes. El nostre desig de posseir coses o d'aconseguir una condició de vida no ens permeten reconèixer la veritat, per molt que la tinguem davant. Altres vegades és aquest pessimisme que ens anem contagiant uns als altres. Això els va passar als deixebles d'Emaús, que tenien davant la veritat, a el Senyor, "però no li van reconèixer".

- **"Nosaltres esperàvem"**: amb aquesta frase, en el fons, es delaten. Estan decebuts perquè s'han fet una idea equivocada, deformada, de qui és Jesús. Tanta és la seva decepció que les seves frases els posen en evidència. A la ja esmentada podem sumar aquesta expressió de "el de Jesús el Natzarè", medi cosificant Jesús, mig convertint-lo en un cas. O quan utilitzen el passat per parlar d'Ell. Diuen "s'havia revelat com un profeta".

Jesús té una mort "històrica", que es desenvolupa en un espai i temps en la història. Però **la nostra manca d'esperança el torna a matar**, enviant-lo a un passat històric ja superat. El enllaunem com una conserva al costat de Juli Cèsar o Napoleó.

- **"Van venir dient"**: com en l'evangeli de diumenge passat, amb la incredulitat de l'Apòstol Tomàs, quan la mirada s'ennuola, per més que em diguin, per més que **l'evidència està davant nostre...** Jesús s'havia aparegut primer a les dones i les envia a comunicar l'anunci joiós de la Resurrecció (el vam poder veure fa dos diumenges). Però no els van creure. Tampoc sembla que s'acabessin de creure a Pere i Joan. La raó? Ens la dóna aquesta frase: "Però a Ell no l'han vist pas". Però resulta que ara es presenta, ho veuen i no ho reconeixen. Els ulls de l'ànima estan ennuvolats.

En el llibre de Nouwen, ja citat en l'inici d'aquesta *Lectio*, se'ns presenta aquest moment del camí dels d'Emmaús com el de l'acte penitencial al gairebé inici de la missa. **Quan reconeixem els nostres pecats i demanem perdó dient "Senyor tingueu pietat"**. Reconeixem que tenim alguna cosa a veure amb el que va malament. O que lo dolent es pot arribar a convertir en pitjor a causa del que fem o el que deixem de fer.

És un fet demostrable que l'Església és l'única realitat col·lectiva que comença totes les seves trobades més importants, les misses, demanant perdó per no saber reconèixer el bé, per no acabar de creure'ns que el bé, Jesús el Fill de Déu, ha guanyat al mal i la mort.

Ens podem preguntar:

Què espero de la meva trobada amb Jesús a la Missa?

Reconec el que m'aparta d'Ell al dir l'acte penitencial a l'inici de la Missa?

MEDITATIO – QUÈ EM DIU DÉU

b) Discernir la Presència

Doncs precisament perquè el tenim davant nostre i no el reconeixem, Jesús ens diu: "Quina necis i maldestres sou per creure el que havien anunciat els profetes!". Fem memòria, què ens van dir els profetes? Els profetes, la veu de Déu que anuncia i denúncia, ens van dir que ens estàvem apartant del pla de felicitat de Déu per a l'ésser humà, els seus fills. Que **ni la nostra manera de viure la fe, ni les conseqüències que hauria de tenir en la nostra vida quotidiana, estaven sent realment com Déu vol.** Per això el Pare ha enviat el Fill, Jesucrist, que en tota la seva vida i predicació va fer, una i altra vegada, el que ara fa amb els d'Emmaús: "Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escriptures que es referien a Ell".

Tota la Bíblia, l'Escriptura, la Paraula de Déu, es refereix a Jesús i, per això, només des de Jesús s'entén. Quan algú mostra un interès per llegir la Bíblia sencera, cal recomanar-li que comenci pels Evangelis. Perquè només des d'aquest punt de partida, només fent apilament del coneixement i experiència que suposa que el mateix Jesús, com va fer amb aquests dos deixebles en el camí, ens expliqui, ens doni les claus d'interpretació, ja que només des d'aquí podrem entendre l'Antic Testament. I només des d'aquesta connexió entre l'Evangelí, les paraules de Jesús, i els profetes de l'Antic Testament, des Moisès a Isaïes, Jeremies, Ezequiel... podrem entendre la pregunta de Jesús: "¿No havia de patir tot això el Messies abans d'entrar en la seva glòria?"

Així, la Creu i la Resurrecció, claus de la nostra fe, donen sentit a tota l'Escriptura i és, al seu torn, en l'Escriptura, en tota ella, on cobra sentit a la Creu i Resurrecció de Jesús.

En el seu llibre, Nouwen, aquesta part de camí la relaciona lògicament amb la **Litúrgia de la Paraula**, la part de la Missa en la qual es proclamen les lectures bíbliques i se'ns expliquen en l'homilia.

Així, el camí d'Emmaús és imatge del que és el nostre camí de fe. Només si permeto caminar Jesús al meu costat, només si li concedeixo un temps d'escolta de la seva Paraula, només si m'animo i m'atreveixo a llegir la Bíblia, a posar més atenció a les homilies, fins i tot a participar d'algun grup de lectura compartida, reconeixeré Jesús i reconeixeré **l'important, el transcendent, que ha de ser per a mi saber què em diu i entendre bé l'abast d'allò que em demana i, sobretot, d'allò que em dona.**

Ens podem preguntar:

Com de atent estic a el temps d'escolta de la Paraula en la proclamació de les lectures de la Missa?

ORATIO – QUÈ LI DIC A DÉU

c) Convidar el Desconegut

Encara no l'han reconegut, però després d'escoltar la seva explicació de l'Escriptura perceben que estan davant d'un home de Déu, potser un rabí d'una sinagoga. L'hospitalitat jueva, generosa amb els pelegrins, encara ho és més si es tracta d'un sacerdot del temple o un rabí d'una sinagoga. Així doncs, des d'aquesta generosa hospitalitat, conviden Jesús a quedar-se amb ells, a compartir sostre i taula: **"Queda't amb nosaltres, que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar"**.

En aquests dies de confinament en què se'ns ha reduït la mobilitat i, per això, no estem podent participar de la Missa anant a el temple, ves per on que aquest relat dels que ens parla és d'obrir la porta de casa nostra, de la nostra quotidianitat, a Jesús.

I és que l'un porta a l'altre i l'altre a l'un. Com en el relat del camí d'Emmaús, si deixo entrar Jesús en la meva vida, Ell es farà present primer en la seva Paraula i després en l'Eucaristia, com passa en cada Missa. I una vegada que jo ho reconegui, tot serà més important en la meva vida i en el meu dia a dia.

Però a més, convidar a Jesús és també convidar al seu missatge i doctrina. El que vull dir és que no es pot convidar a un Jesús "a mitges". A vegades passa que alguns voldrien convidar al Jesús "espiritual" sense deixar entrar al Jesús "social" i viceversa. Però **hi ha un sol Jesús, i si vull convidar-lo a la meva vida ha de ser obrint-li la porta a tot Ell.**

Nouwen ens proposa que aquest convidar i obrir les portes de casa meva i la meva vida a Jesús el fem en el moment del **Credo**. Quan acollim, acceptem i assumim les veritats d'un Jesús "complet", que inclou qui és, que va dir i va fer, i l'Església en la qual, especialment per mitjà dels sacraments, se'ns continua fent present i el podem reconèixer.

Allò que diem de pretendre acollir tan sols un Crist parcial és extensible a la pretensió d'acollir, d'acceptar, tan sols una porció de l'Església i el seu magisteri, la part que ens és "més desitjable". Ens enganyem si creiem que és possible trossejar la fe i portar-me cap a casa tan sols una porció. Jesús explica les Escriptures des d'una unitat de la Història de la Salvació. I és que hem de reconèixer que si algú **necessita "un flotador" per no ofegar-se, no seria acceptable tallar amb les tisores un tros per donar-li. Necessita a el "flotador-Salvador" sencer.**

Els deixebles d'Emmaús van dir la seva "crec" al convidar al Desconegut, el seu "crec" neix de la confiança, es fien d'Ell. Així també nosaltres som cridats a fiar-nos de Jesús, a confiar en la seva Paraula, a creure que és present en la seva Església.

Ens podem preguntar:

¿Tan sols recito el Credo com una fórmula o sóc conscient que en la meva professió de fe m'estic compromentent amb Jesús i la seva Església?

CONTEMPLATIO/ACTIO – EM COMPROMETO

d) Entrar en comunió i partir en missió

"Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava". Potser podem estar parlant de la segona missa-eucaristia de la història. La primera la coneixem bé: l'Últim Sopar. En aquesta primera no va fer falta reconèixer Jesús, Ell hi era ben reconeixible. I Ell mateix els va dir les paraules de la consagració del pa i el vi en el seu Cos i la seva Sang. Però ara és diferent. Ara ells només veuen davant seu a un caminant, bon home, que sap molt de les Escripures. Ara no saben que ho tenen a Ell davant seu però sí que tenen amb ells l'experiència: **"Se'ls obriren els ulls i el reconegueren". El van reconèixer perquè ja ho havien conegut i experimentat.** I aquesta experiència intensa els fa de baula amb les seves anteriors vivències amb Jesús. Enllacen amb el que han viscut en el camí: **"¿No és veritat que els nostres cors s'abrusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?"** Però alhora enllacen també amb tot el que han viscut amb Ell. Per això, perquè ja ho han viscut, poden reconèixer-lo. Cada experiència nostra de fe, cada vivència de la Missa i l'Eucaristia, cada oració o formació grupal en la qual participem... tot es va convertint en un bagatge que acaba transpirant per la nostra persona de manera que tot això serveix perquè visquem en comunió.

Com en altres aparicions de Jesús, el goig està cridat a expandir-se, transmetre, ser compartit. Ho van fer les dones i ara ho fan els d'Emmaús. Tornen cap a Jerusalem a trobar-se amb els Onze per anunciar el que uns i altres, tots, han viscut. Els d'Emmaús aporten un plus molt important: "l'havien reconegut quan partia el pa".

En el seu llibre Nouwen ens associa aquestes parts de comunió i missió dels deixebles d'Emmaús a **l'hora de combregar en Missa i a l'enviament que rebem amb la benedicció final i el "podeu anar en pau"**. Són la conseqüència coherent de qui coneixent Jesús, perquè forma part de la seva vida, li reconeix en la seva Paraula, en el Credo i, per tant, en la seva Església, en el Pa i Vi consagrats, per així combregar. I tal com ja vam dir el combreguem a tot Ell, també el seu Amor, Misericòrdia i Perdó. No ens és possible doncs combregar "frívolament" sense compartir i intentar viure la totalitat del missatge salvífic de Jesús i la seva Església.

Ens podem preguntar, com es van preguntar els apòstols, si potser no és possible aquesta vivència. **Per nosaltres mateixos, "tot solets", no ens és possible.** Però amb la força de Jesús, de la gràcia dels seus sagraments, de viure conscientment el Baptisme rebut, de viure intensament l'Eucaristia, de viure humilment la nostra necessitat del Sagrament del Perdó... **amb Jesús si ens serà possible.**

Ens podem preguntar:

¿Accepto que abans de combregar Jesús he de combregar, estar en comunió, amb el que va dir, va fer i ens va demanar que féssim?

“Maria guardava totes aquestes coses i les meditava en el seu cor” (Lc 2, 19)

PER APROFUNDIR I GAUDIR MÉS

El camí d’Emaús

<https://www.youtube.com/watch?v=9GWrM35c7p8>

Terra Santa: Emaús

<https://www.custodia.org/es/sanctuaries/emaus-el-qubeibeh>

Quadre “Els Deixebles d’Emmaús” de Caravaggio

<https://es.aleteia.org/2017/04/26/el-simbolo-secreto-de-los-discipulos-de-emaus-de-caravaggio/>

Cançó “Emaús” de Gonzalo Mazarrasa

<https://www.youtube.com/watch?v=w3oMsdXu42M>

ELS RELATS DE LES APARICIONS DEL RESSUSCITAT

Els relats de les aparicions del Ressuscitat són aquells passatges en els quals apareix Jesús com a protagonista després d'haver mort a la creu. Aquestes aparicions es donen des de la resurrecció al tercer dia i fins al dia de l'Ascensió, als 40 dies, en els quals el Fill torna a la casa del Pare.

Als Evangelis¹ Jesús s'apareix, fonamentalment, a Maria Magdalena, a l'altra Maria, als d'Emaús i als Onze en diferents moments (a Pere, a alguns d'ells, a tots menys a Tomàs, a tots...).

En alguns altres llibres del NT² també s'apareix. Així, en els Fets dels Apòstols, ho fa a tota la comunitat el dia de l'Ascensió (Ac 1,1-11) i, en la primera carta de Sant Pau als Corintis, als Apòstols (1Co 15,5.7) i a 500 deixebles (1Co 15,6).

Si ens fixem bé, els relats que estan més desenvolupats tenen una estructura comuna, de 7 parts:

1.- Estat d'ànim dels deixebles. Apareixen amb por, tristos o desorientats els que van conèixer Jesús, ja que no els va resultar fàcil assimilar el seu final a la Creu (tot i que el Messies ho havia àmpliament anunciat). L'absència de Jesús els pesa molt.

2.- Jesús es deixa veure viu. Està viu! Ha ressuscitat! I aquesta gran notícia la vol compartir. Per això, es fa el trobadís. S'acosta als seus. És clar que, malgrat el seu trist final, quan van fugir gairebé tots els seus deixebles, no s'oblida de nosaltres.

3.- Els no el reconeixen. Està viu sí, però és diferent. Els que van conviure més estretament amb Ell no ho identifiquen. Alguna cosa ha canviat.

4.- Jesús parla o actua. Diu o fa alguna cosa que els recorda qui van conèixer. Són aquestes mateixes paraules i fets que seguim utilitzant en els sagraments.

5.- Reconeixen Jesús. Després d'escoltar o veure el que diu o fa, ja són capaços d'identificar-lo. La gràcia de la fe permet veure Jesús en aquest nou cos canviat, però viu.

6.- Jesús els dóna una missió. Per això va morir i va ressuscitar: per poder salvar-nos. Jesús ens convida a sumar-nos al seu projecte. El nostre Salvador vol que, units a Ell, puguem arribar a la vida eterna. Vol que el seguim, que prediquem el seu Evangeli, que bategem i perdonem els pecats ...

7.- Els deixebles compleixen la missió. Déu salva als que se sumen a Ell. Vol salvar-nos respectant la nostra llibertat. Això és innegociable, perquè només el lliure és capaç d'estimar de veritat. Així podem realitzar el seu desig: que participem de la seva missió, estimant Déu i als altres.

¹ Mt 28; Mc 16; Lc 24; Jn 20-21.

² En aquest breu resum no ens referim a les aparicions posteriors a l'Ascensió, com les que van experimentar Saule (Ac 9,3-9; 22,6-21; 1Co 9,1; 15,7), Esteve durant el seu martiri (Ac 7,55) o Pere (Ac 10,9-16; 11,4-10); ni tampoc a la visió que va tenir Joan (Ap 1,11-20).

EL CAMÍ D'EMAÚS

Per poder comprovar que aquesta estructura és la que s'utilitza en els relats en els quals apareix Jesús ressuscitat, et convido a que busquis a l'Evangeli de diumenge que ve en quins versets estan les diferents parts.

S'ha explicat l'estructura comuna dels relats de les aparicions. Sovint, es poden veure les parts de forma molt clara. Però, de vegades, poden aparèixer de forma no tan evident: pot aparèixer una part en dos moments diferents; pot no aparèixer amb claredat, implícita; pot ser que alguna part del relat no es correspongui amb cap de les parts... No passa res. L'estructura bàsica ens ajuda a fixar-nos millor en els detalls de cada text... l'important és que aprofundim en el relat concret i no que estiguem subjectes a l'estructura que s'utilitza.

Busca en el text de la pàg. 3 cadascuna de les següents parts (Aquesta setmana s'han posat els versicles en el text per a que puguis fer aquest exercici):

Estructura de las aparicions	Posa la cita bíblica corresponent
Estat d'ànim dels deixebles	
Jesús es deixa veure viu	
Els deixebles no el reconeixen	
Jesús parla o actua	
Després, reconeixen Jesús	
Jesús els dóna una missió	
Els deixebles compleixen la missió	

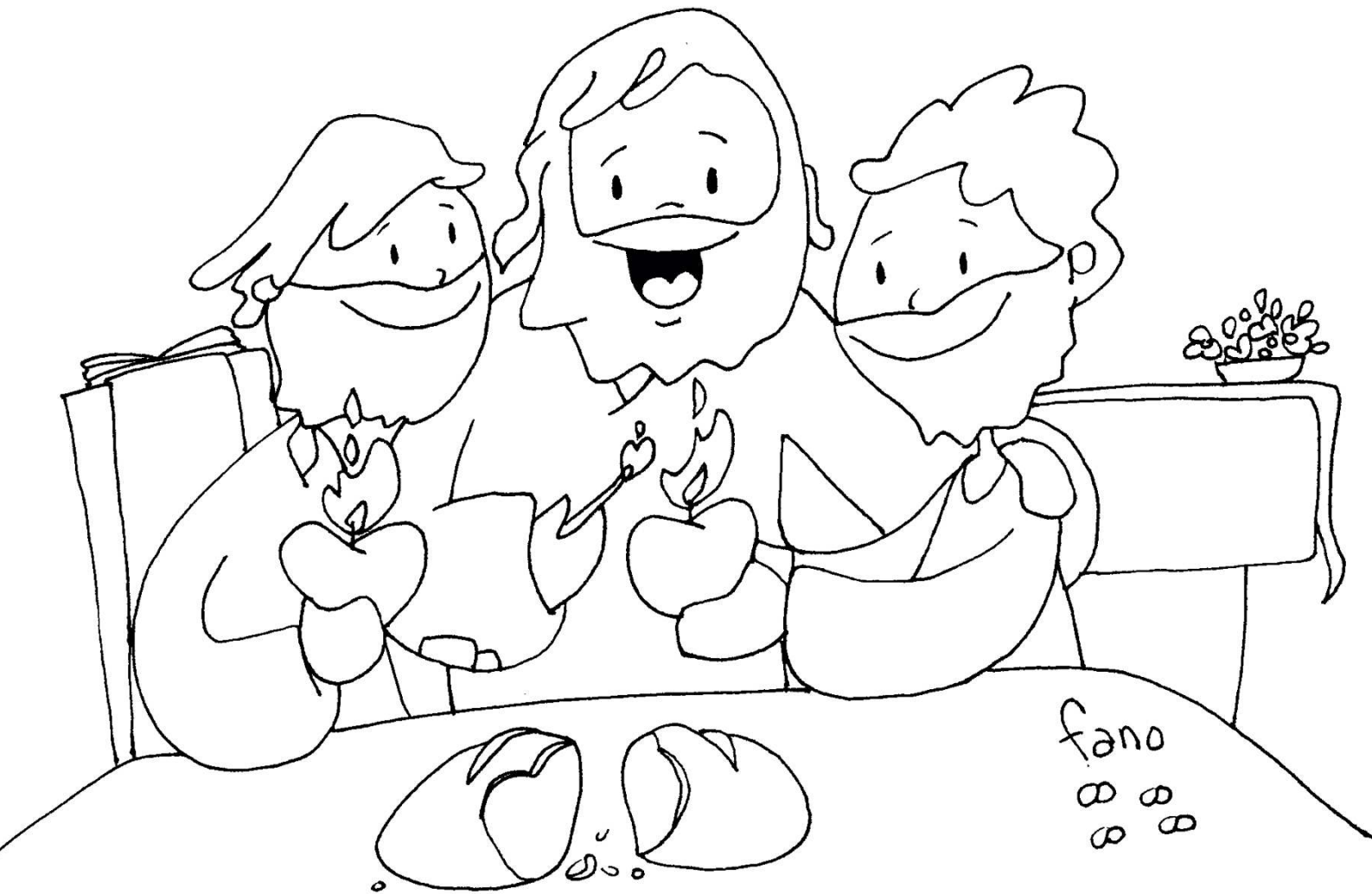
EL CAMÍ D'EMAÚS (solució)

S'indiquen només els versicles mínims que corresponen a cada part. Hi ha versicles que són de transició; així que, si ho has incorporat al respondre, està igualment ben fet.

Estructura de las aparicions	Posa la cita bíblica corresponent
Estat d'ànim dels deixebles	Lc 24,17
Jesús es deixa veure viu	Lc 24,15b
Els deixebles no el reconeixen	Lc 24,16
Jesús parla o actua	Parla: Lc 24,17.25-27 / Actua: Lc 24,30
Després, reconeixen Jesús	Lc 24,31a
Jesús els dóna una missió	Lc 24,32 *
Els deixebles compleixen la missió	Lc 24,33-35

* Lc 24,32: Ho considero una forma implícita de donar-li la missió... però si no has posat res es pot considerar ben resolt, perquè aquesta part està molt, molt amagada.

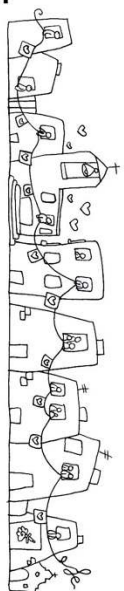
Dibuixos per pintar

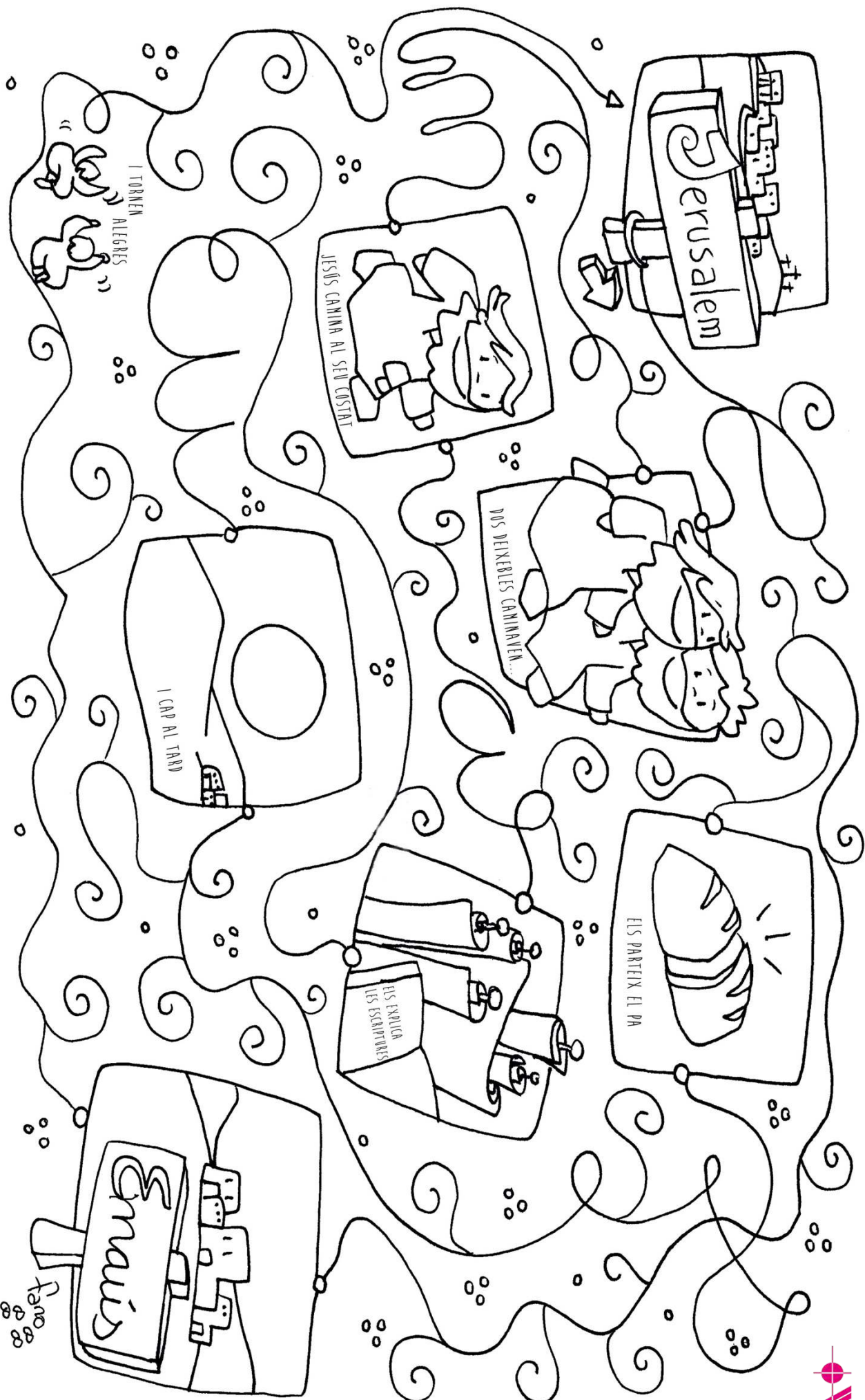
Església Arxidiocesana
de Barcelona

SECRETARIAT DIOCESÀ
DE CATEQUESI

- Pinta, repassa amb retolador el camí de Jerusalem a Emaús, troba les lletres i vés llegint la història de dos amics que es troben amb Jesús i al·lucinen...

Qui escolta la Paraula de Jesús

i pren el seu Pa, viu feliç.

Demana al teu pare o mare o al teu germà gran que et llegeixin la seva història preferida de l'Evangeli.